

perremehhi olli ühtlasi moisa tulnud, ja ta Hanso naese suggulased: Jaan Turd ja Peter Kald. Kumbki neist lubbas ühhe perre weddo päiwi omma peäle wdtta ja sellega leppida, mis Hans pakkus. Teised perremehhed wangutasid peat, ei arwand sedda mitte forda minnewat, ja kaebasid, et sest tulleb wimaks wallale kahjo. Agga moisa wannem kitiš Jani ja Peetri wägga, seadis ka neid wõdrmindriks Hansoga, ja lubbas isse kolmandama teomehhe panna moisa leiwaga ja lomadega teggo teggema; Hanso käest ei noudnud temma ennami kui ühheksa tündrit wilja, pool ruffit, pool ohre. Siis piddid teised wait jama.

Moisa poolt tehti kirja Ma-kohtuše, ja läksid määratud päwal sinna, Hans, ja Jaan, ja Peter ja keik kohtomehhed. Waeste laste warra todi ühtlasi sinna; müdi keik lomad ja riistad ärra, agga rahha jäi Kohtuše. Seäl tehti igga waese lapse

warra selgekš, ja kellele middagi olli jänud, selle heaks pandi temma rahha intresside peäle wälja. Hans sai Kohto polest keige ühheteksumne lapse kõrwa wõdrmindriks kinnitud omma kahhe abbimeestega; ühtlasi kinnitati temma kätte need kolm tühjakš sanud perret, nenda kui moisaš olli rägitud. Walla kohtomehhed kaebasid ta, et Hanso kätte nüüd jääb nelli perret, ja et se läbbi taotab wallale kahjo tulla; agga kohhus augutas neid, et nemmad piüüdsid sedda keel- da, kuidas waesi lapsi woiks kaswatada.

Wata kuidas Hans nüüd hakkas peäle.

Nihho perreše panneb Hans kaks waest wanna innimest ellama, kellel enne ei olnud paika kusti, ja kes pool kerjades ellasi omma pimmeda tüttrega, kedda Ewa olli õp- petanud kehrama, ja kellele temma nüüd andis kehrušt küllalt. Wannamees käib suwvel karjas, sest Hans panni Nihho perreše keik joute nored lomad ja puddo